

**VECERNIA DUMINICII A V-A a PAȘTILOR. A
SAMARINENCEI**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, întotdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: ¹**Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.**

Poporul: **Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.**

Preotul: **Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând,**

Poporul: **și celor din morminte viață dăruindu-le.**

¹ **Până la Înălțare, troparul *Împărate ceresc...* va fi înlocuit cu troparul *Hristos a înviat* (de 3 ori) iar între Praznicul Înălțării și cel al Cincizecimii, când se va relua troparul *Împărate ceresc*, se va începe direct cu *Sfinte Dumnezeule*. Cf. *Tipicul Sf. Sava. Text și Comentariu liturgic. Vol. I. p. 201.***

Poporul: *²**S**finte Dumnezeule... **M**ărire Tatălui...
Preasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre
noi... **M**ărire Tatălui... **T**atăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăția, și puterea, și
mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit,
acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Doamne îndură-te spre noi (*de 3
ori*). Mărire... și acum...

² **După ce preotul spune binecuvântarea mică:**
***Binecuvântat este Dumnezeu nostru... se cântă
Hristos a înviat (de 3 ori) . Și îndată Psalmul 103,
fără Veniți să ne închinăm... (așa se face până la
odovania praznicului). Cf. Penticostar mic Blaj,
p.87; Tipicul Sf. Sava, pp. 562 și 573; Penticostar
mare, p. 56; Tipicul Sf. Sava. Text și Comentariu
liturgic. Vol. I. pp.. 202 și 205; Anuar liturgic și
tipiconal, p. 279.***

Când s-a citit înainte ora a IX-a sau este Priveghere, nu se
pun rugăciunile începătoare. Dar dacă nu s-a citit înainte
ora a IX-a, după binecuvântarea mică, se cântă *Hristos a
înviat (de 3 ori)*... și îndată: *sfinte Dumnezeule...
Preasfântă Treime...Tatăl nostru... Doamne îndură-te
spre noi (de 12 ori) ... mărire... și acum... Veniți să ne
închinăm....* Astfel, *Hristos a înviat...* înlocuiește *Veniți să
ne închinăm...* numai când acesta este în poziție inițială,
adică după binecuvântare. Altfel, se zice *Veniți să ne
închinăm...* și în această perioadă. **Cf. Anuar liturgic și
tipiconal, p. 279; Tipicul Sf. Sava. Text și
Comentariu liturgic. Vol. I. pp.. 201 și 205.**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

**Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.**

**Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai
îmbrăcat,**

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

**Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.**

**Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.**

**Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.**

De certarea Ta vor fugi,

de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;

Întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-înșea!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumegă.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeuului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Vecerniei

Rugăciunea I

Doamne îndurate și milostive, îndelung răbdătorule și mult milostive, ascultă rugăciunea noastră, și ia aminte la glasul cererii noastre; fă cu noi semn spre bine; povățuiește-ne în calea ta, ca să umblăm întru adevărul tău; înveselește inimile noastre, ca să ne temem de numele tău cel sfânt. Pentru că mare ești tu, și faci lucruri minunate. Tu singur ești Dumnezeu, și nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne: puternic întru milă, și bun întru tărie, spre a ajuta, și a mângâia, și a mântui, pe toți cei ce nădăjduiesc întru sfânt numele tău. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Doamne, nu cu mânia ta să ne mustri, nici cu urgia ta să ne cerți. Ci fă cu noi după bunăvoința ta, vindecătorule și doctore al sufletelor noastre. Povățuiește-ne la limanul voii tale: luminează ochii inimilor noastre spre cunoașterea adevărului tău; și ne dăruiește cealaltă vreme a zilei de acum, și tot timpul vieții noastre cu pace, și fără de păcat. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Doamne Dumnezeul nostru, adu-ți aminte de noi păcătoșii și netrebnicii tăi robi, când chemăm numele tău cel sfânt, și nu ne rușina întru așteptarea milei tale; ci ne dăruiește, Doamne, toate cererile spre mântuire; și ne învrednicește, să te iubim, și să ne temem de tine, din toată inimă noastră, și să facem în toate voia ta. — Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Cel ce cu cântări fără de tăcere, și cu preamărire neîncetată ești lăudat de sfințele Puteri, umple gura noastră de lauda ta, ca să dăm mărire numelui tău celui sfânt; și ne dă parte și moștenire cu toți cei ce se tem de tine întru adevăr, și păzesc poruncile tale. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților tăi. — Că ție se cuvine toată mărimea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Doamne, Doamne, cel ce cu palma ta cea preacurată cuprinzi toate, care ești îndelung răbdător cu noi toți, și-ți pare rău de răutățile noastre: adu-ți aminte de îndurările tale, și de mila ta. Cercetează-ne, întru bunătatea ta; și ne

dă, cu darul tău, ca și în cealaltă vreme a zilei de acum, să scăpăm de uneltirile vicleanului cele de multe feluri, și fără de vătămare păzește viața noastră, cu darul Spiritului tău celui întru tot sfânt. — Cu mila, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, și cu preasfântul, bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Dumnezeule, cel ce ești mare și minunat, care cu bunătatea cea nespusă, și cu purtarea de grijă cea bogată pe toate le chivernisești, cel ce ne-ai dăruit și bunătățile lumești, și ne-ai arvunit împărăția cea făgăduită, prin bunătățile cele promise nouă, cel ce ne-ai croit cale, ca și în partea zilei cea trecută să fim feriți de tot răul, dăruiește-ne, și cea rămasă să o împlinim fără prihană, înaintea sfintei tale măririi, ca să te laudăm pe tine, cel ce singur ești bun și iubitor de oameni Dumnezeu nostru. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VII

Dumnezeule cel mare și preaînalt, care singur ai nemurire, cel ce locuiești întru lumină neapropiată, care ai zidit toată făptura întru înțelepciune, cel ce ai despărțit lumina de întuneric, și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; care ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, să întâmpinăm și în ceasul de acum fața ta întru mărturisire, și să-ți aducem lauda cea de seara: însuși, iubitorule de oameni, îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și o primește, ca pe o mireasmă cu bun miros; și ne dă nouă seara de acum, și noaptea ce vine, cu pace; îmbracă-ne întru arma luminii; mântuiește-ne de frica nopții, și de tot lucrul ce umblă în întuneric; și somnul, pe care l-ai dăruit spre odihna neputinței noastre, dă-ni-l neîngrozit de toată năluca diavolească. Așa, Stăpâne, dătătorule al bunătăților, ca și în așternuturile noastre umilindu-ne, să pomenim noaptea numele tău, și cu gândul poruncilor tale fiind luminați, să ne sculăm în bucurie sufletească, spre lauda bunătății tale, rugăciuni și cereri milostivirii tale aducând, pentru păcatele noastre, și ale întreg poporului tău; pe care, pentru rugăciunile preasfintei Născătoare de Dumnezeu, întru milă îl cercetează. — Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm,

Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă casa aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșă, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 4. Se pun 10 stihiri. 4 stihiri ale învierii glasului 4, din Octoih. 3 stihiri ale înjumătățirii Praznicului Cincizecimii, din Penticostar. 3 stihiri idiomele ale Samarinenței, din Penticostar.

Psalmul 140

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:

ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de viclesug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul într-o îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:
auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:
întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:

deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: Scoate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Stihirile învierii glasului 4 din Octoih

Crucii Tale, celei făcătoare de viață, neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeule, Învierea Ta cea de a treia zi o mărim; că printr-înșa ai înnoit firea oamenilor cea stricată, Atotputernice; și înălțarea la ceruri ne-ai arătat, ca un singur bun și de oameni iubitor.

Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce vei răsplăti mie.

Osânda pomului neascultării ai dezlegat-o, Mântuitorule, pe lemnul Crucii de bună voie pironindu-Te; și în iad coborându-Te, Puternice, ai rupt legăturile morții, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, ne închinăm Învierii Tale celei din morți, cu bucurie grăind: Atotputernice Doamne, mărire Ție!

Psalmul 129

Pe 8: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne ascultă glasul meu!

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu moartea Ta împărăția morții ai surpat; iar neamul omenesc din stricăciune l-ai eliberat, dăruind lumii viață și nestricăciune și mare milă.

Fie urechile Tale luând aminte la glasul rugăciunii mele.

A lui Anatolie

Veniți, popoare, să laudăm Învierea cea de a treia zi a Mântuitorului, prin care ne-am mântuit din legăturile iadului cele nedelegate, și nesticăciune și viață am luat toți care cântăm: Cel ce Te-ai răstignit și Te-ai îngropat și ai înviat, mântuiește-ne pe noi cu Învierea Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe 6: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine va suferi? Că la Tine este îndurarea.

*Stihirile Înjumătățirii Praznicului Cincizecimii,
glas 4*

Sosit-a înjumătățirea zilelor, care se încep de la mântuitoarea Înviere și se pecetluiesc cu dumnezeiasca Cincizecime; și strălucește având strălucirile din amândouă părțile și unindu-le pe amândouă; și este prăznuită, arătând mai dinainte mărirea ce va să fie, a stăpâneștii Înălțări.

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne;
așteptat-a sufletul meu cuvântul Tău,
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Auzit-a și s-a veselit Sionul de binevestirea
Învierii lui Hristos; iar fiii lui cei credincioși s-au

bucurat, văzându-L pe El, și spălând în Spirit întinăciunea uciderii de Hristos; și se gătește prăznuind înjumătățirea cea de bucurie a amândurora.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Apropiatu-s-a revărsarea cea îmbelșugată a dumnezeiescului Spirit peste toți, precum este scris. Sorocul nemincinoasei făgăduințe, date ucenicilor de Hristos, după moartea, îngroparea și Învierea Sa, ajungând la înjumătățire, vestește, adevărind, arătarea Mângâietorului.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la El și El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Stihirile idiomele ale Samarinenței, din Penticostar, glas

1

Venit-a la fântână, în ceasul al șaselea, Izvorul minunilor, spre a aduce la viață pe urmașa Evei, că Eva în acest ceas a ieșit din rai, din pricina amăgirii șarpelui. Deci, s-a apropiat samarineanca să scoată apă; pe care văzând-o Mântuitorul, i-a zis: Dă-Mi apă să beau, și Eu te voi sătura de apa cea vie. Iar înțeleapta, alergând în cetate, a vestit îndată mulțimilor, zicând: Veniți de vedeți pe Hristos Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre!

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-L, toate popoarele.

Glasul 2

Când Domnul a venit la fântână,
samarineanca a rugat pe Cel Milostiv: Dă-mi apa
credinței și voi primi apele botezului, bucurie și
izbăvire, Dătătorule de viață, Doamne, mărire Ție!

Că s-a întărit mila Lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Fiu și Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de
început și împreună-veșnic, Izvorul tămăduirilor,
a venit la fântână; și o femeie din Samaria a venit
să scoată apă; pe care văzând-o Mântuitorul, a zis:
Dă-Mi apă să beau, și mergi de cheamă pe
bărbatul tău! Iar ea, grăind ca unui om, iar nu ca
lui Dumnezeu, silindu-se să tănuiască a zis: Nu
am bărbat! Și învățătorul a grăit către dânsa:
Adevărat ai zis: Nu am bărbat! Că cinci ai avut, și
cel pe care-l ai acum nu-ți este ție bărbat. Iar ea,
mirându-se de acel cuvânt și alergând în cetate,
striga mulțimilor, grăind: Veniți de vedeți pe
Hristos, Care dăruiește lumii mare milă!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Glas 6

Lângă fântâna lui Iacov, aflând Isus pe samarineanca, apă de la dânsa a cerut, Cel ce acoperă pământul cu nori. O, minune! Cel ce este purtat pe heruvimi, stătea de vorbă cu o femeie păcătoasă, apă cerând, Cel ce a spânzurat pământul peste ape; apă căutând, Cel ce revarsă izvoarele și limanurile apelor, vrând să atragă spre Sine, cu adevărat, pe cea vânată de luptătorul vrăjmaș, și să adape cu apa cea vie pe cea înflăcărată amarnic după lucruri netrebnice, ca un îndurat și de oameni iubitor!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Dogmatica glasului 4

Profetul David, cel ce pentru tine este dumnezeiesc părinte, cu dulce cântare despre tine mai dinainte a glăsuț, către Cel Ce a făcut Ție măririi: A stat Împărăteasa de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoare a Vieții te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată din tine a Se face om a binevoit, ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat prin patimi; și oaia cea rătăcită, pierdută prin munți aflând-o, pe umeri ridicând-o, la Tatăl să o aducă și, după voia Sa, cu Puterile cerești să o unească, Născătoare de Dumnezeu; și lumea să o mântuiască Hristos, Cel Ce are mare și bogată milă.

Se face Intratul cu cădelnița.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara și dimineața, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădăjduit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeu nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstirea și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune, să luăm aminte.

Prochimenul mare cu stihurile lui, glas 6

Domnul a împărățit, întru bunăcuviință S-a îmbrăcat.

Stih 1. Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Domnul a împărățit, întru bunăcuviință S-a îmbrăcat.

Stih 2. Că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Domnul a împărățit, întru bunăcuviință S-a îmbrăcat.

Stih 3. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Domnul a împărățit, întru bunăcuviință S-a îmbrăcat.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți Frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării noastre, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții Ctitorii sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; și pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri, și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat a ne păzi.

Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeuul Părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nădărduit și noi întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale.

Doamne, mila Ta e în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție mărire se cuvine, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Seara toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plecat cerurile, și Te-ai coborât spre mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi, și spre moștenirea Ta. Că Ție, judecătorului

celui înfricoșător și iubitor de oameni, robii Tăi și-au plecat capetele lor, și și-au supus cerbicile lor, nu de la oameni nădăjduind ajutor, ci cerând mila Ta, și așteptând mântuirea Ta; pe aceștia îi păzește în toată vremea, și în aceasta seară de acum, și în noaptea ce vine, de tot dușmanul, și de toată lucrarea diavolului cea potrivnică, și de gânduri deșarte, și de pofte rele.

Preotul, cu glas înalt:

Fie puterea împărăției Tale binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

La Stichoavnă

Stihiria Învierii, glas 4, din Octoih

Doamne, suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai șters; și coborându-Te în iad, pe cei legați din veac i-ai eliberat, nesticăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, mărim învierea Ta cea făcătoare de viață și mântuitoare!

Stihurile Paștilor cu stihurile lor

Stih: *Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.*

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat. Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se risipește fumul să se risipească; precum se topește ceara de fața focului.

Veniți de la mormânt, femei bine vestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale Învierii lui Hristos. Veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Mironosițele femei, foarte de dimineată, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând; și acela, grăind către dânsule, așa zicea: Ce căutați pe Cel viu printre morți? Ce plângeți pe Cel nesticăcios, ca și cum ar fi în stricăciune? Mergând, vestiți Ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul pe altul să ne îmbrățișăm! O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din mormânt ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: Vestiți Apostolilor!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

*A Samarinenței,
Glas 8*

Când Te-ai arătat pe pământ, Hristoase Dumnezeule, prin rânduiala cea negrăită, auzind samarineanca cuvântul Tău, Iubitorule de oameni, și-a lăsat vasul său la fântână și a alergat, spunând celor din cetate: Veniți de vedeți pe Cunoscătorul inimilor; oare nu este Acesta Hristos, pe care-L așteptăm, Cel ce are mare milă?

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin

*Stihira Înjumătățirii Praznicului Cincizecimii, glas
8*

Înjumătățindu-se Praznicul, învățând Tu, Mântuitorule, iudeii ziceau: Cum de știe acesta carte, fără să fie învățat? Necunoscând ei că Tu ești înțelepciunea, Care a alcătuit lumea, mărire Ție!

Cântarea lui Simeon Purtătorul de Dumnezeu:

Acum, eliberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului Tău Israel.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit; și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, îndură-Te spre noi. Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit; și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău; vină împărăția Ta; fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul:

Că a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Învierii, glas 4

Predicarea Învierii cea luminată înțelegându-o de la Înger învățăcelele Domnului și lepădând neascultarea strămoșilor, Apostolilor, lăudându-se, au zis: Prădatu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Troparul Înjumătățirii Praznicului Cincizecimii, glas 8

Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai zis: Cel însetat, să vină la Mine și să bea! Izvorule al vieții, Hristoase Dumnezeule, mărire Ție!

Apolisul

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și

dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserică aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Doamne, îndură-Te spre noi, **de 3 ori**. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind și de oameni iubitor.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.

*Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte
călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.*